

Vremenom je zbrinjavanje dotrajalih elektronskih proizvoda prihvaćeno kao sastavni deo životnog ciklusa proizvoda. To je otklonilo svako dvoumljenje o perspektivi reciklaže, jer se na taj način dobijaju sekundarne sirovine, smanjuje potrošnja električne energije i štiti životna sredina.

Postupak reciklaže računara započinje trajnim i pouzdanim brisanjem podataka kako bi se na najbolji mogući način zaštitio interes korisnika.

U pogonu za reciklažu u SET RECIKLAŽI, prvo se obavlja pregled i rasklapanje računara na komponente. Zatim, ovako raskopljeni delovi idu na trakasti transporter gde se vrši sortiranje. Sortiranjem se komponente koje imaju upotrebnu vrednost odvajaju od komponenata koje imaju karakter opasnog otpada. Komponente kao što su metali, plastika, staklo, kablovi imaju upotrebnu vrednost kao sekundarne sirovine i mogu se dalje prerađivati. Opasne komponente se privremeno skladište u ekološko prihvatljivim i bezbednim uslovima.

Pri rasklapanju računara na sastavne komponente, maseni udeo komponenata koje se mogu ponovo iskoristiti je oko 95%. U reciklabilnom delu, plastika je zastupljena sa oko 4 mas% a metal i delovi od metala sa oko 96 mas%. Ukoliko se posmatra generalno personalna računarska jedinica (PC) kao skup osnovne hardware opreme (računar, CRT monitor, laserski štampač), tehnološkim postupkom rasklapanja, demontaže i dezintegracije, nakon sortiranja komponenti dobija se sledeći materijalni bilans, sračunat na ukupnu težinu PC-a:

Materijal:	mas. %
Plastika i delovi od plastike	22,5

Metal i delovi od metala	35,5
Staklo	26
Ostalo(štampane ploče, baterije, kondenzatori, i dr.)	10,5